

vikling, vi har været inde i, har været tilfredsstillende. Jeg mener tværtimod, at der er mange Ting, der tyder paa, at det i mangfoldige Tilfælde har haft en ret uheldig Indflydelse paa Samfundet og har baaret saadanne Frugter, at jeg i det hele taget ikke begriber, at der kan findes nogen, der vil forsvare det. Jeg kunde henvise til mange forskellige Ting, men skal paa dette Tidspunkt kun henvise til, hvad der er kommet frem i Betænkningen fra den 2den Ædruelighedskommission. Her udtaler Politinspektør Hakon Jørgensen f. Eks. om Forholdene her i København, at i en vis Del af Byen, nemlig i den gamle By og paa Vesterbro, findes i alt 616 Beværtninger, og af disse kan 91 betegnes som daarlige Beværtninger, som søges af et meget letlevende Publikum. Altsaa, det System, vi lever under, de Forhold, der er her i Landet, er af en saadan Beskaffenhed, at Politinspektøren maa give denne Karakteristik deraf, at en stor Procentdel af Beværtningerne drives paa en saadan Maade, at de er under Politiets Tilsyn, og at Politiet straks har sin Opmærksomhed henvendt paa dem, naar der sker et eller andet nogen Steder. Dertil kommer forskellige andre Ting, som ogsaa det ærede Medlem Hr. Pürschel henviste til. Jeg synes derfor, der er god Grund til, at man undersøger, om ikke netop den Maade, hvorpaa Spiritustrafikken er ordnet herhjemme, er uheldig, og undersøger, hvad det er ønskeligt at gennemføre. Men saa kommer jo det store Spørgsmaal, nemlig dette: Hvordan er saa Retningslinierne afstukket i det Lovforslag, vi her har til Behandling, og hvordan har det Flertal, som jeg slutter mig til, tænkt sig, at disse Retningslinier skulde afstikkes for Fremtiden? Her er jeg ganske enig med de ærede Talere, som har udtalt sig i Retning af at lægge Spørgsmaalet ud til Befolkningens Afgørelse, saadan at det bliver den stedlige Befolkning, der faar Ansvaret for, hvorledes den ønsker disse Forhold ordnet. Og jeg har tidligere udtalt fra dette Sted, at jeg kunde ikke forstaa, at man fra et demokratisk Synspunkt kunde ønske at sætte sig derimod, og ligeledes her fra dette Sted har jeg udtalt, at jeg ikke kunde begribe, at man virkelig fra et konservativt Standpunkt kunde finde Indvending derimod. Jeg mener nemlig, at det er ganske

naturligt, at et saa vigtigt Spørgsmaal, som har saa stor Betydning for Ungdommen og for Hjemmene og for hele Folkets Udvikling, henvises til Befolkningen selv; og jeg kan ikke forstaa, at man kan nægte den stedlige Befolkning at tage Bestemmelse om, hvorledes den ønsker det ordnet. Jeg kan ikke begribe, hvorledes man fra et konservativt Standpunkt kan tænke sig noget mere solidt og støt at bygge paa i Fremtiden end det, det her drejer sig om, den stedlige Befolkningens Bestemmelse. Hvis vi virkelig skal naa frem til sunde Forhold, saaledes at dette bliver ordnet socialt og økonomisk og hygiejnisk forsvarligt, maa det blive ved Hjælp af de stedlige Beboeres Selvbestemmelsesret. Derfor har jeg kunnet give min Tilslutning til Hovedlinierne i de Ændringsforslag, der er stillet fra Flertallets Side. Med Hensyn til de enkelte Forslag kan jeg, som sagt, henholde mig til den ærede Ordfører, men jeg ønsker saa klart og bestemt, som jeg kan, at fremhæve, at Hovedretningslinien for mig har været, at vi lægger dette Spørgsmaal i saa stor Udstrækning som muligt ud til Befolkningens Afgørelse, saa det bliver de enkelte Hjem, der bliver medbestemmende om, hvordan de ønsker Spiritustrafikken ordnet i deres Kommune, hvor de selv og deres unge Mennesker samles, og hvor de stadig har Ærinde.

Jeg kan ikke forstaa, at man kan nøjes med et bureaukratisk Styre paa det Omraade, at det skal kunne bestemmes ovenfra eller udefra; nej, man maa henvise dette til den stedlige Befolkningens Afgørelse. Det kritiseres saa, at man i Ændringsforslagene har holdt sig til almindelig Stemmeffekthed, og det hævdes, at der skulde lægges noget mere Vægt paa at faa et større Flertal frem, ja, man har endogsaa hørt den Indvending, at der var taget for lidt Hensyn til de Folk, som ikke vilde stemme! Dette finder jeg ganske meningsløst. Naar Folk forholder sig fuldstændig passive og ikke har Interesse for Sagen, bør deres Ligeegyldighed virkelig ikke være medbestemmende for Resultatet; jeg maa bestemt benægte, at det skulde være den Fremgangsmaade, man kunde bruge overfor Alkoholspørgsmaalet, det maa dog være de Mennesker, der møder med virkelig Interesse, der skal være de bestemmende.